

ยุคมืด DARK AGES

การละเมิดสิทธิทางวัฒนธรรมเนื่องจากกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพของไทย

ข้อ 1 มนุษย์ทั้งปวงเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในศักดิ์ศรีและสิทธิ ต่างในตนมีเหตุผลและมโนธรรม

และควรปฏิบัติต่อกันด้วยจิตวิญญาณแห่งภราดรภาพ ข้อ 2

ทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพทั้งปวงตามที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้ โดยปราศจากการแบ่งแยกไม่ว่าชนชาติ อาชีพ เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น พื้นเพทางชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน การเกิด หรือสถานะอื่น นอกเหนือจากนี้ จะไม่มีการแบ่งแยกใด บนพื้นฐานของสถานะทางการเมือง ทางกฎหมาย

หรือทางการเมืองระหว่างประเทศของประเทศ หรือดินแดนที่บุคคลสังกัด ไม่ว่าดินแดนนี้จะเป็น เอกราช อยู่ในความพิทักษ์ มิได้ปกครองตนเอง หรืออยู่ภายใต้การจำกัดอธิปไตยอื่นใด ข้อ 3 ทุกคนมีสิทธิในการมีชีวิต เสรีภาพ

และความมั่นคงแห่งบุคคล ข้อ 4 บุคคลใดจะตกอยู่ในความเป็นทาส หรือสภาวะจำยอมไม่ได้ ทั้งนี้ ห้ามความเป็นทาส

และการค้าทาสทุกรูปแบบ ข้อ 5 บุคคลใดจะถูกกระทำทารุณหรือการปฏิบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย

ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรีไม่ได้

สารบัญ

- ตัวอย่าง
- อารัมภบท: การใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพโดยมิชอบ เป็นการละเมิดข้อ 15 ของกติกา ICESCR
- รายงานประเทศละเลยข้อมูลเกี่ยวกับกรณีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ รัฐบาลไม่สามารถแก้ปัญหาการจำกัดสิทธิ
- ประเทศไทยไม่สามารถคุ้มครองและเคารพสิทธิที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม
- จำนวนผู้ถูกควบคุมตัวตามกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
- มีการจำกัดเสรีภาพด้านงานศิลปะ
- มีการประกาศห้ามจำหน่ายหนังสือ นิตยสาร และวิดีโอเกม
- มีการใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเพื่อตามล่าผู้กระทำความผิดบนอินเทอร์เน็ต
- การจำกัดสิทธิมีลักษณะไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของไทยตามกติกา ICESCR
- ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล

ภาพปก: ภรณ์ทิพย์ มั่นคง (ซ้าย) และ ปติวัฒน์ สาหร่ายแย้ม (ขวา)

ถูกศาลตัดสินลงโทษจำคุกสองปีครึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 112 เนื่องจากเล่นละครกลางเมือง © ธนาพล อิวสกุล

ตัวอย่าง

CESCR = Committee on Economic, Social and Cultural Rights (คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม)

ICESCR = International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights

(กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม)

MICT = Ministry of Information and Communication Technology (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)
NBTC = National Broadcasting and Telecommunications Commission (คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.))
NCPO = National Council for Peace and Order (คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.))
NLA = National Legislative Assembly (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.))
RSF = Reporters Without Borders (หน่วยงานผู้สื่อข่าวไร้พรมแดน)
TCSD = Technology Crime Suppression Division
(กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ปอท.))

อารัมภบท: การใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพโดยมิชอบ เป็นการละเมิดข้อ 15 ของกติกา ICESCR*

การใช้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 112 โดยมิชอบของประเทศไทย
เป็นการละเมิดพันธกรณีของประเทศต่อกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
(International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights-ICESCR) เนื่องจากการจำกัด
“สิทธิที่จะเข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม” อย่างรุนแรง ซึ่งสิทธิดังกล่าวนี้เป็นสิทธิที่กติกา ICESCR ข้อ 15
ได้ประกันไว้
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 112 กำหนดโทษจำคุกสำหรับผู้หมิ่นประมาท
ดูหมิ่นหรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ซึ่งบุคคลที่มีความผิดตามข้อหานี้อาจถูกจำคุก 3-15 ปีสำหรับความผิดแต่ละกระทง
ทั้งนี้ การใช้กฎหมายมาตรา 112 อย่างเข้มข้นและการกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงต่อความผิดดังกล่าว
ส่งผลให้ไม่มีการโต้เถียงอภิปรายอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์โดยสิ้นเชิง
การวิพากษ์วิจารณ์พระบรมวงศานุวงศ์ชั้นสูงมักลงเอยด้วยการลงโทษตามกฎหมาย
โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ในการนี้
ทางการได้จับกุม ควบคุมตัวและลงโทษจำคุกบุคคลจำนวนมากตามมาตรา 112
โดยบุคคลใดที่กล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพระราชวงศ์ในลักษณะที่ทางการเห็นว่า “ไม่เหมาะสม”
อาจถูกตั้งข้อหาอาญาตามกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ
ที่ผ่านมาทางการได้ปิดกั้นอย่างเป็นระบบต่อการเข้าถึงเว็บไซต์ ประกาศห้ามจำหน่ายหนังสือ
และห้ามเผยแพร่ข้อมูลอื่นใดที่มีลักษณะวิพากษ์วิจารณ์พระราชวงศ์
ซึ่งการแทรกแซงอย่างเข้มข้นนี้ส่งผลให้เกิดบรรยากาศแห่งความหวาดกลัว และทำให้ผู้คนจำนวนมากต้องเซ็นเซอร์ตัวเอง
การจำกัดและปราบปรามการใช้สิทธิโดยอ้างว่าเพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์
มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมากภายหลังคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.)
หรือรัฐบาลทหารของไทยยึดอำนาจจากรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย
ในการทำรัฐประหารเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557

รายงานฉบับนี้รวบรวมข้อมูลการบังคับใช้มาตรา 112 ของไทย

ว่าเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของประเทศในการที่จะต้องเคารพและคุ้มครองสิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม

หมายเหตุเกี่ยวกับวิธีการเก็บข้อมูล: คดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพส่วนใหญ่ในรายงานนี้ FIDH

ไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับความผิดตามข้อกล่าวหา ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้มาตรา 112

อย่างไม่ยืดหยุ่นส่งผลให้การบรรยายเข้าถึงความผิดตามข้อกล่าวหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ถือเป็นการละเมิดมาตรา 112 เช่นกัน

* รายงานฉบับนี้เป็นข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับรายงานคู่ขนาน (Shadow Report) ของ FIDH

ที่เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (Committee on Economic, Social and Cultural Rights - CESCR) สมัยประชุมที่ 55 ณ กรุงเจนีวา ระหว่างวันที่ 4-5 มิถุนายน 2558

รายงานประเทศละเลยประเด็นเกี่ยวกับการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

รัฐบาลไม่สามารถแก้ปัญหาการจำกัดสิทธิ

รายงานตามวาระ (Periodic Report) ของประเทศไทยที่เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม

และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (CESCR) จัดทำจนเสร็จสมบูรณ์เมื่อปี 2555

ซึ่งนับเป็นระยะเวลาสิบปีหลังกำหนดส่งอย่างไรก็ดี

รายงานฉบับดังกล่าวกลับละเลยประเด็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพโดยสิ้นเชิง แม้จะมีการฟ้องคดีมาตรา 112 มากขึ้น ตั้งแต่การทำรัฐประหารปี 2549 ที่ผ่านมาก็ตาม

ต้นปี 2558 รัฐบาลทหารเริ่มกล่าวถึงกรณีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ โดยเป็นการตอบข้อซักถามของคณะกรรมการ

CESCR เกี่ยวกับความสอดคล้องต้องกันของกฎหมายมาตรา 112 กับพันธกรณีของประเทศไทยตามกติกา ICESCR

อย่างไรก็ดี คำตอบของรัฐบาลไทยกลับไม่ชัดเจนว่า รัฐบาลใช้มาตรการใดบ้าง เพื่อประกันว่าการบังคับใช้มาตรา 112

จะไม่จำกัดสิทธิที่จะเข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม

การเปิดให้มีเสรีภาพที่จำเป็นต่อการจัดกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์และการใช้อินเทอร์เน็ต¹

รัฐบาลเพียงแต่อ้างว่ามาตรา 112 “ไม่มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดทอนสิทธิของบุคคลที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก

หรือสิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม

และการมีเสรีภาพที่จำเป็นในการจัดกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์”² นอกจากนั้น เป็นที่น่าตกใจว่ารัฐบาลประกาศว่ามาตรา

¹ คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, ข้อพิจารณาเกี่ยวกับรายงานที่รัฐภาคีนำเสนอตามข้อ 16 และ 17 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม; รายงานตามวาระฉบับแรกและฉบับที่สองของรัฐภาคี กรณีประเทศไทย, 10 ตุลาคม 2556, UN Doc. E/C.12/THA/1-2

² คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, สมัยประชุมที่ 55, ประเด็นต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับรายงานตามวาระฉบับแรกและฉบับที่สองของรัฐภาคี กรณีประเทศไทย | คำตอบของประเทศไทยตามประเด็นปัญหาต่าง ๆ, 1 เมษายน 2558, UN Doc. E/C.12/THA/Q/1-2/Add.1, ย่อนหน้า 144 จาก

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=E%2fC.12%2fTHA%2fQ%2f1-2%2fAdd.1&Lang=en

112 “ไม่เคย (เน้นโดยผู้เขียน) ถูกใช้ในลักษณะที่จำกัดสิทธิทางวิชาการและวัฒนธรรมที่ขอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งการอภิปรายถกเถียงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์”³

รายงานฉบับนี้แสดงหลักฐานสำคัญที่ได้แจ้งข้อมูลดังกล่าว การเซ็นเซอร์ของภาครัฐ การเซ็นเซอร์ตัวเอง และบทลงโทษจำคุกที่รุนแรงต่อผู้กระทำผิดตามกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ล้วนสร้างสภาพแวดล้อมที่ปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ไทยจากการอภิปรายหรือการสอบสวนอย่างจริงจัง

ประเทศไทยไม่สามารถคุ้มครองและเคารพสิทธิที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม

สถานการณ์ที่เลวร้ายลงเกี่ยวกับสิทธิที่จะมีเสรีภาพด้านความเห็นและการแสดงออก รวมทั้งสิทธิที่จะแสวงหา ได้รับ และเผยแพร่ข้อมูลและแนวคิด

เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการที่บุคคลทุกคนเข้าถึงสิทธิที่จะเข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรมอย่างเต็มที่ ภายหลังการประกาศใช้กฎอัยการศึกโดยกองทัพบกเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2557 และการยึดอำนาจการปกครองโดย คสช. ในสองวันต่อมา ทำให้สถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิที่จะได้รับสิทธิทางวัฒนธรรมเลวร้ายลงเป็นอันมาก ทันทีหลังจากยึดอำนาจ รัฐบาลทหารสั่งปิดสถานีโทรทัศน์ 14 แห่ง สถานีวิทยุชุมชนประมาณ 3,000 แห่ง และมีการปิดกั้นการส่งสัญญาณโทรทัศน์ทางดาวเทียมระหว่างประเทศ จนถึงปัจจุบัน

สถานีวิทยุชุมชนจำนวนมากยังคงปิดทำการ

รัฐบาลทหารยังสั่งห้ามการรายงานข่าว รวมทั้งการเผยแพร่และจำหน่ายสิ่งพิมพ์ที่

“อาจเป็นการปลุกปั่นให้เกิดความขัดแย้ง หรือสร้างให้เกิดความแตกแยก”⁴

และสั่งการไม่ให้สื่อมวลชนทุกแขนงสัมภาษณ์อดีตเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักวิชาการ ผู้พิพากษา หรือกรรมการขององค์กรอิสระ

“ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดการขยายความขัดแย้ง บิดเบือน และสร้างความสับสนให้กับสังคม”⁵

คสช. ยังได้รับคุกคามผู้สื่อข่าวฝ่ายตรงข้าม โดยควบคุมตัวนักข่าวสามคนโดยพลการ

และยังควบคุมการวิพากษ์วิจารณ์ทางอินเทอร์เน็ต โดยในวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 คสช. เตือนว่า

“ผู้ประกอบการสื่อสังคมออนไลน์” อาจถูกสั่งปิดกิจการและอาจถูกดำเนินคดี หากไม่สามารถปิดกั้นการเข้าถึง

“ข้อมูลที่ผิดกฎหมาย” และข้อความต่อต้านรัฐบาลทหาร ในวันที่ 27 พฤษภาคม 2557

เจ้าหน้าที่จากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกล่าวว่า มีการปิดกั้นการเข้าถึงเว็บไซต์ 219

แห่งซึ่งถือว่าเป็นภัยคุกคามต่อ “ความมั่นคงของประเทศ” และในวันที่ 28 พฤษภาคม 2557

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารยังได้ปิดกั้นการใช้งาน Facebook เป็นการชั่วคราว

³ คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, สมัยประชุมที่ 55, ประเด็นต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับรายงานตามวาระฉบับแรกและฉบับที่สองของรัฐภาคี กรณีประเทศไทย | คำตอบของประเทศไทยตามประเด็นปัญหาต่าง ๆ, 1 เมษายน 2558, UN Doc. E/C.12/THA/Q/1-2/Add.1, ย่อหน้า 145 จาก

http://tbiternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=E%2fC.12%2fTHA%2fQ%2f1-2%2fAdd.1&Lang=en

⁴ ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 4/2557

⁵ ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 14/2557

คำบรรยายภาพ ทหารกดดันให้ผู้จัดยกเลิกการชุมนุมปฏิรูปที่ดินเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2557 ที่กรุงเทพฯ © ประชาไท

นับแต่การทำรัฐประหารเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557

หน่วยงานของทหารสั่งให้ยกเลิกกิจกรรมสาธารณะซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตยอย่างน้อย 13

ครั้ง ไม่ว่าจะเป็นเทศกาลภาพยนตร์ การฉายหนัง การชุมนุมทางวิชาการ และการอภิปราย

รวมทั้งการเปิดตัวรายงานสิทธิมนุษยชน และเวทีภาคประชาสังคมเกี่ยวกับปัญหาที่ดิน นอกจากนี้

ไม่กี่สัปดาห์หลังรัฐประหาร

รัฐบาลทหารได้เรียกตัวและควบคุมตัวนักวิชาการจำนวนมากในค่ายทหารหลายแห่งทั่วประเทศ

ในวันที่ 1 เมษายน 2558 คสช.ยกเลิกกฎอัยการศึกและแทนที่ด้วยการออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่

3/2558 ซึ่งจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกแบบเดียวกับการใช้กฎอัยการศึก โดยข้อ 5

ในคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 3/2558 ให้อำนาจทหารในการห้าม “การเสนอข่าว การจำหน่าย

หรือทำให้แพร่หลายซึ่งหนังสือ สิ่งพิมพ์ หรือสื่ออื่นใด ที่มี [...]

ข้อมูลข่าวสารทำให้เกิดความเข้าใจผิดจนกระทบต่อความมั่นคงของชาติหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน”

จากการจัดอันดับโดยหน่วยงานระหว่างประเทศซึ่งต่างมีลักษณะสอดคล้องกันอย่างเป็นเอกฉันท์

สะท้อนถึงสถานการณ์ที่เลวร้ายลงอย่างมากในแง่เสรีภาพในการแสดงออกของประเทศไทยตั้งแต่มีการทำรัฐประหาร

โดยในดัชนีเสรีภาพโลกปี 2558 Freedom House จัดอันดับให้ไทย “ไม่เสรี”

เมื่อคำนึงถึงสถานการณ์เกี่ยวกับเสรีภาพของพลเรือนและสิทธิทางการเมือง

นับเป็นครั้งแรกที่จัดให้อยู่ในอันดับนี้ตั้งแต่รัฐประหารปี 2549 ส่วนดัชนีเสรีภาพสื่อประจำปี 2558

หน่วยงานผู้สื่อข่าวไร้พรมแดน (Reporters Without Borders - RSF) จัดให้ไทยอยู่ลำดับที่ 134 จาก 180 ประเทศที่สำรวจ

โดยในปี 2557 ไทยอยู่ลำดับที่ 130 อีกทั้งการสำรวจเสรีภาพด้านอินเทอร์เน็ตปี 2557 Freedom House

จัดอันดับให้ไทยอยู่ในสถานะ “ไม่เสรี” โดยอยู่ลำดับที่ 51 จาก 65 ประเทศที่สำรวจ นอกจากนี้ ในแง่เสรีภาพของสื่อปี

2558 Freedom House จัดให้ไทยอยู่ลำดับที่ 166 จาก 199 ประเทศที่สำรวจ โดยในปี 2557 ไทยอยู่ลำดับที่ 141 จาก

197 ประเทศ ส่วนคะแนนเสรีภาพของสื่อปี 2558 ไทยได้ 75 คะแนน ซึ่งถือว่าเลวร้ายที่สุดนับแต่ Freedom House

เริ่มให้คะแนนเชิงคุณภาพเมื่อปี 2537

ดังที่คณะกรรมการ CESCER อธิบายในความเห็นทั่วไป ฉบับที่ 21

การเคารพและปกป้องสิทธิที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรมจะเกิดขึ้น เมื่อรัฐภาคีของกติกา ICESCR นำ

“มาตรการเป็นการเฉพาะ” (Specific Measures) มาใช้เพื่อช่วยให้บุคคลทุกคนมีเสรีภาพด้านความเห็น

เสรีภาพในการแสดงออก และสิทธิที่จะแสวงหา ได้รับ และเผยแพร่ข้อมูลและแนวคิดใดๆ

และผ่านการแสดงออกรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งด้านศิลปะ⁶ นอกจากนั้น รัฐยังต้องดเว้นการแทรกแซง “การเข้าถึงสินค้าและบริการทางวัฒนธรรม”⁷ เพื่อประกันให้เกิดสิทธิที่จะเข้าร่วมการแสดงออกทางวัฒนธรรม ในประเด็นเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย นับได้ว่าประเทศไทยไม่ปฏิบัติสอดคล้องกับหลักเกณฑ์เหล่านี้ โดยเป็นผลมาจากการบังคับใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพอย่างเข้มงวด ซึ่งการบังคับใช้มาตรา 112 ส่งผลให้เกิดการควบคุมตัวและการจำคุกผู้กระทำความผิดในข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการเซ็นเซอร์อย่างกว้างขวางทั้งสื่อทางอินเทอร์เน็ตและอื่น ๆ รวมทั้งมีการสั่งห้ามจำหน่ายสิ่งพิมพ์ และวัสดุใด ๆ ซึ่งมีลักษณะดูหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์ การปฏิบัติเหล่านี้เป็นการละเมิดอย่างชัดเจนต่อพันธกรณีของประเทศในการที่จะต้องเคารพสิทธิที่กล่าวถึงนี้

จำนวนผู้ถูกควบคุมตัวตามกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

แม้รัฐบาลอ้างว่าจำนวนการพิจารณาคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ “ได้ถูกจำกัดไว้ในระดับต่ำสุด”⁸ แต่เป็นที่ชัดเจนว่าภายใต้การปกครองของ คสช. จำนวนการควบคุมตัวและการฟ้องคดีตามมาตรา 112 เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ คสช.เคยประกาศซ้ำกันหลายครั้งว่า การคุ้มครองสถาบันพระมหากษัตริย์และการฟ้องเอาผิดในคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเป็นภารกิจเร่งด่วนลำดับต้น ๆ⁹ อีกทั้งทางการยังประกาศตามล่าผู้ต้องสงสัยคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพที่หลบหนีอยู่ในต่างประเทศ โดยเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2558 พลเอกไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมประกาศว่ารัฐบาลทหารจะพยายามให้มีการส่งตัวคนไทยในต่างแดนที่ถูกตั้งข้อหาตามมาตรา 112 จำนวน 30 คน กลับประเทศในฐานะผู้ร้ายข้ามแดน¹⁰ นับแต่เกิดรัฐประหาร มีผู้ถูกจับกุมอย่างน้อย 47 คนตามมาตรา 112 ศาลตัดสินจำคุก ในจำนวนนี้มี 16 คนที่มีโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีจนถึง 50 ปี รวมโทษจำคุกทั้งหมดเป็นระยะเวลา 155 ปี จำเลยดังกล่าวทั้ง 16 คน ล้วนยอมรับสารภาพตามข้อกล่าวหา อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ควรถือว่าการยอมรับผิดในทางอาญา

⁶ คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, ความเห็นทั่วไป ฉบับที่ 21,

สิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม (ข้อ 15, ย่อหน้า 1 (a), ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม), 21 ธันวาคม 2552, UN Doc. E/C.12/GC/21, ย่อหน้า 49-50

⁷ คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, ความเห็นทั่วไป ฉบับที่ 21,

สิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม (ข้อ 15, ย่อหน้า 1 (a), ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม), 21 ธันวาคม 2552, UN Doc. E/C.12/GC/21, ย่อหน้า 6

⁸ คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, สมัยประชุมที่ 55, ประเด็นต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับรายงานตามวาระฉบับแรกและฉบับที่สองของรัฐบาลไทย | คำตอบของประเทศไทยตามประเด็นปัญหาต่าง ๆ 1 เมษายน 2558, UN Doc. E/C.12/THA/Q/1-2/Add.1, ย่อหน้า 145 จาก

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=E%2FC.12%2FTHA%2fQ%2f1-2%2fAdd.1&Lang=en

⁹ Khaosod English, Prayuth Vows Tougher Crackdown On Anti-Monarchists (ประยุทธ์ประกาศเอางริงกับผู้ต่อต้านสถาบันพระมหากษัตริย์), 11 กันยายน 2557; Khaosod English, Thai Junta to Diplomats: Lese Majeste is 'Cultural Offense' (รัฐบาลทหารบอกนักการทูตว่า การหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเป็น 'การดูหมิ่นทางวัฒนธรรม'), 11 กุมภาพันธ์ 2558

¹⁰ Khaosod English, Thai Govt Seeking Extradition of 30 Lese Majeste Suspects (รัฐบาลไทยจะดำเนินการให้ส่งตัวผู้ต้องสงสัยคดีหมิ่นฯ 30

คนเป็นผู้ร้ายข้ามแดน), 23 มีนาคม 2558

เนื่องจากคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเกือบ 100% มักลงเอยด้วยการถูกศาลตัดสินลงโทษ การยอมรับสารภาพผิดจึงเป็นการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เพื่อช่วยให้ผู้กระทำผิดได้รับการลดหย่อนโทษเป็นส่วนใหญ่ ในปัจจุบันมีผู้ถูกคุมขัง 43 คนตามมาตรา 112 โดยเพิ่มจากจำนวนหกคนตอนที่ทหารยึดอำนาจเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 และมีเพียงห้าคดีที่ศาลอนุญาตให้จำเลยได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างรอการพิจารณาคดี ในจำนวนคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ 16 คดีในช่วงหลังการทำรัฐประหารในปี 2557 มี 13 คดีที่ศาลตัดสินลงโทษจำคุกจำเลย ทั้งที่มีหลักฐานว่าเกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออกและสิทธิในการเข้าร่วมการแสดงออกทางวัฒนธรรม อีกทั้งในหลายคดี ก็ปรากฏว่ามีผู้ถูกตั้งข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพจากการแลกเปลี่ยนความเห็นและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ผ่านทาง Facebook นอกจากนี้ นายสิริภพ กรณ์อรุณ ผู้ต้องสงสัยรายหนึ่งในคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพได้ถูกควบคุมตัวตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2557 และยังคงถูกคุมขังระหว่างรอการพิจารณาคดี ฐานเขียนบทกวีซึ่งมีนัยยะสื่อถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในช่วงหลายปีก่อนหน้าที่ผ่านมา ได้มีการตั้งข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพและการจำคุกจากการตีพิมพ์เผยแพร่สื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ของไทย

คำบรรยายภาพ สมยศ พุกกะเวส สมยศ อติบรรณการถูกคุมขังตามมาตรา 112 © FIDH

นายสมยศ พุกกะเวส อตินักกิจกรรมด้านแรงงานและบรรณาธิการนิตยสาร *Voice of Taksin* ซึ่งปัจจุบันหยุดดำเนินงานไปแล้ว ถูกจับกุมเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2554 ห้าวันหลังจากเขาเริ่มการรณรงค์รวบรวมรายชื่อบุคคล 10,000 คนที่เรียกร้องให้รัฐสภาพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 112 ในวันที่ 23 มกราคม 2556 ศาลอาญากรุงเทพ พิพากษาจำคุกเขาเป็นเวลา 10 ปีฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพสองกระทง ซึ่งนายสมยศมีความผิดเนื่องจากอนุญาตให้ตีพิมพ์บทความล้อเลียนสองเรื่องใน *Voice of Taksin* ซึ่งล้วนเป็นบทความที่ผู้อื่นเขียน และทางกรมองว่าเนื้อหาของบทความเหล่านั้นหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ในวันที่ 19 กันยายน 2557 ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำสั่งของศาลอาญากรุงเทพฯ ให้ลงโทษนายสมยศ

คำตัดสินของศาลสะท้อนความบกพร่องอย่างสิ้นเชิงในแง่การเคารพต่อกระบวนการตามกฎหมาย
เนื่องจากศาลไม่ได้แจ้งให้นายสมยศและทนายความทราบว่าจะมีการพิจารณาคดีในวันดังกล่าว
ปัจจุบันนายสมยศถูกควบคุมตัวในเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ระหว่างรอการอุทธรณ์คดีกับศาลฎีกา
ศาลยังปฏิเสธไม่ให้ประกันตัวนายสมยศแม้จะพยายามขอประกันตัวถึง 16 ครั้ง โดยครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน
2557

ในวันที่ 8 ธันวาคม 2554 ศาลอาญารุงเทพฯ ตัดสินจำคุก Joe Gordon หรือนายเลอพงษ์ วิไชยคำมาตย์ พลเมืองสหรัฐฯ
ที่มีเชื้อชาติไทยเป็นเวลาสองปีครึ่งในข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

ศาลลดโทษจำคุกจากห้าปีเนื่องจากจำเลยสารภาพตามข้อกล่าวหา

นายกอร์ดอนถูกตัดสินลงโทษเนื่องจากแปลเนื้อหาบางส่วนของหนังสือ *The King Never Smiles* ซึ่งเป็นหนังสือต้องห้าม
[โปรดดูด้านล่าง หนังสือ นิตยสาร และวิดีโอเกมที่ถูกห้ามวางจำหน่าย] จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
และนำไปเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้น ซึ่งเป็นช่วงที่เขาอาศัยอยู่ในสหรัฐฯ ทั้งนี้

นายกอร์ดอนถูกควบคุมตัวเมื่อเดือนพฤษภาคม 2554 ระหว่างที่มาเยือนประเทศไทย

ในวันที่ 20 มกราคม 2552 เจ้าพนักงานตำรวจที่กรุงเทพฯ แจ้งต่อนายโจ อิงภากรณ์

อาจารย์รัฐศาสตร์ว่ามีการตั้งข้อหาตามมาตรา 112 กับเขา เนื่องจากเนื้อหาแปลย่อหน้าในหนังสือ *A coup for the rich*
ที่เขาเป็นคนเขียน ถูกทางการมองว่าเป็นการหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์¹¹

โดยหนังสือเล่มดังกล่าวจัดพิมพ์เผยแพร่โดยกลุ่ม Workers Democracy Publishers เมื่อเดือนมกราคม 2550 อย่างไรก็ดี
เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2552 นายโจได้หลบหนีไปต่างประเทศ เนื่องจากเชื่อว่าจะไม่ได้รับการพิจารณาคดีที่เป็นธรรม
ปัจจุบันเขาลี้ภัยอยู่ในสหราชอาณาจักร

ในวันที่ 19 มกราคม 2552 ศาลอาญารุงเทพฯ ลงโทษจำคุก Harry Nicolaides

นักเขียนชาวออสเตรเลียเป็นเวลาหกปีในข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

ศาลลดโทษจำคุกเหลือสามปีเนื่องจากเขารับสารภาพผิดตามข้อกล่าวหา

ศาลมีความเห็นว่านายนิโคไลเดสมีความผิดเนื่องจากหมิ่นพระราชวงศ์ไทยในหนังสือ *Verisimilitude*
ซึ่งเป็นนวนิยายที่เขาแต่งและเผยแพร่ในประเทศไทยเมื่อปี 2548 และที่ผ่านมาสามารถจำหน่ายได้ไม่กี่ยี่สิบเล่ม

นายนิโคไลเดสถูกจับกุมที่สนามบินสุวรรณภูมิ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2551

เขาได้รับพระราชทานอภัยโทษและได้รับการปล่อยตัวเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552

นักเขียนยังเสี่ยงจะถูกดำเนินคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเนื่องจากการแจ้งความของบุคคลทั่วไป ในเดือนตุลาคม 2557

นายวัชร เพ็ชรทอง อดีต ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์แจ้งข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพต่อนาย Tom Plate

ผู้สื่อข่าวชาวอเมริกันที่เขียนหนังสือ *Conversations with Thaksin* โดยอดีต

ส.ส.กล่าวหาว่าเนื้อหาบางส่วนในหนังสือซึ่งมีการสัมภาษณ์อดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร

มีลักษณะดูหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์¹² ปัจจุบันยังไม่มีรายงานข่าวเกี่ยวกับความคืบหน้าในการสอบสวนคดีนี้

¹¹ Links.org, Thailand: Activist Giles Ji Ungpakom charged with 'insulting' monarchy (โจ อิงภากรณ์

นักกิจกรรมถูกตั้งข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ), 20 มกราคม 2552

¹² ประชาไท, 'Conversation with Thaksin' book sued for lese majeste (หนังสือสนทนากับทักษิณถูกฟ้องข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ), 5 ตุลาคม 2557; Bangkok Post, Thaksin and book face LM charge (ทักษิณและหนังสือกำลังถูกดำเนินคดีข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ), 4 ตุลาคม 2557

มีการจำกัดเสรีภาพด้านงานศิลปะ

การสั่งจำคุกนักกิจกรรมที่เล่นละครสองคนในข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

สะท้อนอย่างชัดเจนถึงการเชื่อมโยงระหว่างการใช้มาตรา 112 อย่างมิชอบของไทย

กับความบกพร่องในการคุ้มครองสิทธิที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม

ในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2558 ศาลอาญากรุงเทพฯ

ตัดสินจำคุกสมาชิกสองคนของกลุ่มประกายไฟการละครซึ่งปัจจุบันยุติการดำเนินงานไปแล้ว ได้แก่ นางสาวกรณิทธิย์

มันคง หรือกอล์ฟ และ นายปติวัฒน์ สาหร่ายแย้ม หรือแบงค์ เป็นเวลาสองปีครึ่งตามมาตรา 112

ศาลเห็นว่ากอล์ฟและแบงค์มีความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ เนื่องจากเล่นละครการเมืองเรื่อง “เจ้าสาวหมาป่า”

ซึ่งจัดขึ้นที่หอประชุมใหญ่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2556

และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมครบรอบ 40 ปีเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516

ซึ่งเป็นการลุกฮือของนักศึกษาต่อต้านรัฐบาลเผด็จการทหารของจอมพลถนอม กิตติขจร ทั้งนี้ ละครเรื่อง เจ้าสาวหมาป่า

เป็นเรื่องสมมติ แต่ถูกมองว่ามีเนื้อหาหมิ่นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

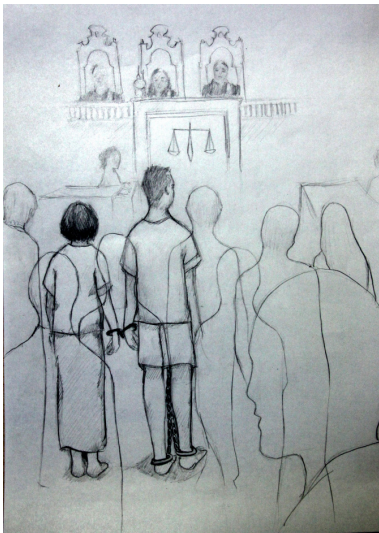
กอล์ฟเป็นนักกิจกรรม ส่วนแบงค์เป็นนักศึกษา ทั้งคู่อยู่ในวัย 20 เศษ

พวกเขาถูกควบคุมตัวตั้งแต่ถูกจับกุมเมื่อกลางเดือนสิงหาคม 2557

การควบคุมตัวแบงค์เป็นเหตุให้เขาต้องยุติการเรียนที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เจ้าหน้าที่เรือนจำควบคุมอย่างเข้มงวดต่อการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของทั้งกอล์ฟและแบงค์

มีการยึดหนังสือของพวกเขา และมีการสอดส่องอย่างใกล้ชิดเมื่อมีบุคคลภายนอกมาเยี่ยมและพูดคุย

คำบรรยายภาพ ภาพวาดสภาพของห้องพิจารณาคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ คดีกรณิทธิย์ มันคงและปติวัฒน์

สาหร่ายแย้ม © iLaw

ทหารตรวจสถานที่ที่ใช้แสดงละครบางละเมิด © คณะละครบีฟลอร์เรียดเตอร์

บุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับละครเจ้าสาวหมาป่าหลบหนีออกจากประเทศ เพราะเกรงกลัวการจับกุมตามมาตรา 112 เช่นเดียวกับนักศึกษา นักวิชาการ และศิลปินอีกจำนวนมากซึ่งหลบหนีออกจากประเทศไทยภายหลังรัฐประหารเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 โดยผู้ที่หลบหนีออกไปประกอบด้วยนายเนติ วิเชียรแสน นักสร้างภาพยนตร์ โยนก ไฟเย็น นักแต่งเพลงและนักร้อง และสมาชิกคนอื่น ๆ ของวง วิสา คัญทัพ นักแต่งเพลงและกวี และไพจิตร อักษรณรงค์ อนันตชัย อนันตเมฆ อติตน์นักแสดง และสมศักดิ์ เจียมธีรสกุล นักวิชาการ

อีกเหตุการณ์หนึ่งซึ่งสะท้อนการจำกัดอย่างเข้มงวดต่อเสรีภาพด้านงานศิลปะโดย คสช. คือ การที่ทหารได้เข้าไปคุกคามสมาชิกคณะละครบีฟลอร์เรียดเตอร์หลายครั้งในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ 2558 เนื่องจากการแสดงละครเรื่องบางละเมิด ซึ่งมีเนื้อหาบางส่วนเกี่ยวข้องกับมาตรา 112

ละครเรื่องบางละเมิดเป็นการแสดงเดี่ยวของอรอนงค์ ไทยศรีวงศ์

นักแสดงหญิงที่สะท้อนถึงปัญหาการละเมิดสิทธิในประเทศไทย

โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเสรีภาพในการแสดงออกและการใช้อำนาจจำกัดสิทธิอย่างแพร่หลายของรัฐบาลทหาร

ในวันที่ 20 มกราคม เจ้าหน้าที่ทหารแจ้งให้ผู้จัดต้องขออนุญาตจากทางการเพื่อเปิดการแสดงละครดังกล่าว ซึ่งสุดท้ายก็อนุญาตให้จัดการแสดงได้ โดยมีเจ้าหน้าที่ทหารนอกเครื่องแบบเฝ้าดูระหว่างการแสดงเกือบทั้ง 19 รอบ เพื่อถ่ายวิดีโอนักแสดงและผู้ชม

มีการประกาศห้ามจำหน่ายหนังสือ นิตยสาร และวิดีโอเกม

ประเทศไทยมักห้ามจำหน่ายสิ่งพิมพ์ที่ให้ความเห็นในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ต่อองค์พระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์

ในวันที่ 12 พฤศจิกายน 2557 ทางการห้ามจำหน่ายหนังสือ *A Kingdom in crisis* ของ Andrew McGregor Marshall ผู้สื่อข่าวชาวอังกฤษ¹³

โดยเนื้อหาของหนังสือพาดพิงพระราชวงศ์ไทยและประเด็นการสืบราชสมบัติในบริบทของวิกฤตการณ์การเมืองไทยในปัจจุบัน

¹³ ประชาไท, Thai police ban Andrew Marshall's book on Thai monarchy (ตำรวจไทยสั่งห้ามจำหน่ายหนังสือของแอนดรูว์ มาร์แชลเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ของไทย), 12 พฤศจิกายน 2557

โดยมาตรการนี้เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2550

ซึ่งให้อำนาจเจ้าพนักงานสั่งห้ามวางจำหน่ายสิ่งพิมพ์ที่พบว่ามีเนื้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ¹⁴

ผู้ที่ครอบครองหรือจำหน่ายสิ่งพิมพ์เหล่านี้อาจถูกลงโทษจำคุกไม่เกินสามปีและถูกปรับเป็นเงิน 60,000 บาท

The King never smiles เป็นหนังสือเกี่ยวกับพระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้เขียนคือ Paul Handley

ผู้สื่อข่าวอิสระชาวอเมริกันและตีพิมพ์เผยแพร่โดยสำนักพิมพ์ Yale University Press เมื่อเดือนกรกฎาคม 2549

เป็นหนังสือที่ยังคงถูกห้ามวางจำหน่ายในไทย

หนังสือที่ถูกห้ามวางจำหน่ายอีกเล่มหนึ่งคือ *The devil's discus*

ซึ่งเป็นหนังสือแนวสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับพฤติการณ์ลึกลับของกรณีสวรรคตพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันท

มหิดล (พระเชษฐาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน) เมื่อเดือนมิถุนายน 2489 โดยหนังสือเล่มนี้ นาย

Rayne Kruger นักเขียนชาวอังกฤษ-แอฟริกาใต้ เป็นผู้ประพันธ์ และตีพิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกเมื่อปี 2507 โดยสำนักพิมพ์

Cassell & Co.

รัฐบาลไทยประกาศห้ามจำหน่ายหนังสือทันทีที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่และห้ามไม่ให้นายครูเกอร์เดินทางเข้าประเทศไทย

ต่อมาได้มีการห้ามวางจำหน่ายหนังสือที่แปลเป็นภาษาไทยอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนพฤษภาคม 2549¹⁵

The Economist

นิตยสารรายสัปดาห์ภาษาอังกฤษตัดสินใจยุติการวางจำหน่ายนิตยสารฉบับพิมพ์ในประเทศไทยอย่างน้อยหกฉบับระหว่าง

เดือนธันวาคม 2551 ถึงมกราคม 2558 เนื่องจากมีบทความเกี่ยวข้องกับพระราชวงศ์ไทย¹⁶ ในเดือนสิงหาคม 2557

ผู้จัดพิมพ์ มติชนสุดสัปดาห์ ตัดสินใจยุติการวางจำหน่ายนิตยสารฉบับดังกล่าวสำหรับสัปดาห์ที่ 15-21 สิงหาคม

เนื่องจากเนื้อหาบางส่วนมีลักษณะหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ¹⁷

ในเดือนธันวาคม 2542

ทางการไทยยังสั่งห้ามฉายภาพยนตร์ที่ถูกกล่าวหาว่าดูหมิ่นพระมหากษัตริย์ไทยในยุคปลายศตวรรษที่ 19 เรื่อง *Anna*

and the King ซึ่งเป็นเรื่องราวของนาง Anna Leonowens ครูชาวอังกฤษ

ผู้สอนหนังสือในราชสำนักสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4)

เนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกมองว่าบิดเบือนข้อเท็จจริงประวัติศาสตร์และเป็นการหมิ่นพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระจ

อมเกล้าเจ้าอยู่หัว

¹⁴ ประชาไท, Thai police ban Andrew Marshall's book on Thai monarchy (ตำรวจไทยสั่งห้ามจำหน่ายหนังสือของแอนดรูว์ มาร์แชลเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย), 12 พฤศจิกายน 2557

¹⁵ ราชกิจจานุเบกษา (ภาษาไทย) 123 (พิเศษ 73): 31. 27 มิถุนายน 2006

¹⁶ The Economist ตัดสินใจไม่วางจำหน่ายนิตยสารฉบับพิมพ์ในประเทศไทยสำหรับหลายสัปดาห์ในช่วงวันที่ 6 ธันวาคม 2551, 24 มกราคม 2552, 20 มีนาคม 2553, 12 พฤษภาคม 2555, 16 พฤศจิกายน 2556, 31 มกราคม 2558; Guardian "The Economist ได้ถูกห้ามวางจำหน่ายในไทย เนื่องจากมีการวิพากษ์วิจารณ์สถาบันพระมหากษัตริย์", 9 ธันวาคม 2551; BBC, "ประเทศไทยห้ามจำหน่ายนิตยสาร Economist", 26 มกราคม 2552; VOA, "นิตยสาร Economist ยุติการวางจำหน่ายในไทยเนื่องจากรายงานเรื่องราชวงศ์", 18 มีนาคม 2553; "Economist จะไม่วางจำหน่าย (อีกครั้ง)", 11 พฤษภาคม 2555 จาก [https://thaipoliticalprisoners.wordpress.com/2012/05/11/economist-not-distributed- again/](https://thaipoliticalprisoners.wordpress.com/2012/05/11/economist-not-distributed-again/); Economist, Economist ฉบับพิมพ์จะไม่วางจำหน่ายในไทยสำหรับสัปดาห์นี้, 15 พฤศจิกายน 2556; ประชาไท, Economist จะไม่พิมพ์เผยแพร่ในไทยเนื่องจากกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ, 30 มกราคม 2558

¹⁷ ประชาไท, มติชนสุดสัปดาห์หยุดจำหน่ายเนื่องจากเกรงกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ, 15 สิงหาคม 2557

ทางการไทยยังจ้องเล่นงานวิดีโอเกมซึ่งมีเนื้อหาที่เข้าข่ายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ทั้งนี้ ในเดือนสิงหาคม 2557 กระทรวงวัฒนธรรมได้อ้างอำนาจตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 สั่งห้ามวางจำหน่ายเกม Tropic 5 ซึ่งเป็นเกมที่ให้ผู้เล่นสามารถจำลองรูปแบบรัฐบาลในเกาะอันห่างไกลได้

ทางการเชื่อว่าเกimdังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและศักดิ์ศรีของประเทศ

เนื่องจากเปิดโอกาสให้ผู้เล่นสามารถตั้งชื่อประเทศและพระนามของกษัตริย์หรือชื่อของผู้นำได้อย่างเสรี¹⁸

นิตยสาร Economist ยุติการวางจำหน่าย © Economist

มีการใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเพื่อตามล่าผู้กระทำความผิดบนอินเทอร์เน็ต

ภายหลังคณะกรรมการ CESCER รับรองประเด็นปัญหาเพื่อการพิจารณา รัฐบาลไทยอ้างว่า “การเซ็นเซอร์เนื้อหาทางอินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมเป็นการกระทำอย่างจำกัดและระมัดระวัง”¹⁹ อย่างไรก็ตาม ข้ออ้างดังกล่าวกลับเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับการรณรงค์อย่างรุนแรงของทางการ เพื่อเซ็นเซอร์เนื้อหาได้ก็ตามบนอินเทอร์เน็ตที่อาจเข้าข่ายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ซึ่งรัฐบาล คสช. ก็ยังคงแน่วปฏิบัติในปัจจุบัน

ในวันที่ 16 ธันวาคม 2557 นายพรชัย รุจิประภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) กล่าวว่า ตั้งแต่การทำให้รัฐประหารเป็นต้นมา ทางกระทรวงฯ ได้ปิดกั้นการเข้าถึงเว็บไซต์ประมาณ 1,200 แห่ง เนื่องจากเว็บไซต์เหล่านั้นมีเนื้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ²⁰

ยิ่งไปกว่านั้น ระหว่างวันที่ 5 มกราคม ถึง 10 มีนาคม 2558 กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ปอท.) ได้ปิดกั้นการเข้าถึง URL เพิ่มเติมอีก 510 รายชื่อ เนื่องจากมีเนื้อหาที่อาจเข้าข่ายละเมิดมาตรา 112²¹ โดยในจำนวนนี้รวมทั้งหน้าเว็บไซต์จาก Facebook, YouTube, บล็อก และเว็บบอร์ด อีกทั้งในวันที่ 24 เมษายน 2558 ระหว่างการแถลงผลงานรอบ 6 เดือน สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่า ได้สั่งปิดเว็บไซต์ 25,069 แห่ง

¹⁸ Nation, Banned game found offensive to monarchy (ห้ามวางจำหน่ายวิดีโอเกมเนื่องจากหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์), 6 สิงหาคม 2557

¹⁹ คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, สมัยประชุมที่ 55, ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายงานตามวาระฉบับแรกและฉบับที่สองของรัฐบาลฯ กรณีประเทศไทย | คำตอบของประเทศไทยตามประเด็นปัญหาต่าง ๆ, 1 เมษายน 2558, UN Doc. E/C.12/THA/Q/1-2/Add.1, ย่อหน้า 147 จาก

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=E%2fC.12%2fTHA%2fQ%2f1-2%2fAdd.1&Lang=en

²⁰ ประชาไท, Thai authority boasts blocking 1,200 alleged lèse majesté websites

(ทางการไทยอ้างว่าปิดกั้นการเข้าถึงเว็บไซต์หมิ่นพระบรมเดชานุภาพแล้ว 1,200 แห่ง), 17 ธันวาคม 2557

²¹ Bangkok Post, Lèse majesté fight goes online (การต่อสู้กับกรณีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในทางอินเทอร์เน็ต), 16 มีนาคม 2558

โดยระบุว่าเว็บไซต์ดังกล่าวเผยแพร่เนื้อหาที่เข้าข่ายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ²² และตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2557 รัฐบาลทหารยังได้ปิดกั้นการเข้าถึงเว็บไซต์ของหนังสือพิมพ์ *Daily Mail* ของอังกฤษ เนื่องจากมีเนื้อหาที่อาจเข้าข่ายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ในเดือนกุมภาพันธ์ 2558 เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) แจ้งว่า กสทช. ได้ขอความร่วมมือจาก Facebook, YouTube และ Line เพื่อกำจัดเนื้อหาที่วิพากษ์วิจารณ์สถาบันพระมหากษัตริย์ไทย²³

เว็บไซต์ของ Daily Mail ถูกบล็อก © MICT

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอดส่องดูแล

รัฐบาลไทยทั้งในอดีตและปัจจุบันได้ขอความร่วมมือมากขึ้นเป็นลำดับจากประชาชนทั่วไปในการติดตามเนื้อหาทางอินเทอร์เน็ตที่เข้าข่ายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ทั้งนี้ในเดือนกรกฎาคม 2557 กระทรวงไอซีทีประกาศขยาย “เครือข่ายลูกเสือไซเบอร์” ที่มีอยู่เดิม โดยมีการวางแผนเพื่อจัดสัมมนาเพื่ออบรมลูกเสือไซเบอร์กว่า 500 คนเพื่อทำหน้าที่สอดส่องดูแลและรายงานเว็บไซต์ต่อทางราชการ ทั้งนี้ โครงการลูกเสือไซเบอร์เริ่มขึ้นเมื่อปี 2554 มีเครือข่ายกว่า 380 คนกระจายอยู่ตามสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ²⁴

คสช.ยังความพยายามใช้กฎหมายควบคุมการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติม โดยต้นเดือนมกราคม 2558 คสช.ให้ความเห็นชอบร่าง พ.ร.บ.ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ซึ่งมีจุดประสงค์ในการจัดตั้งคณะกรรมการของรัฐบาลเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและแก้ปัญหาภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตที่มีต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศ²⁵ คณะกรรมการชุดดังกล่าวจะมีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล โทรศัพท์มือถือ และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นใด โดยไม่ต้องใช้หมายศาล²⁶ ทั้งนี้ จะมีการพิจารณาและผ่านร่าง พ.ร.บ.ดังกล่าวในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ซึ่งเป็นองค์กรที่มาจากการแต่งตั้งของรัฐบาลทหาร ในการนี้

²² ประชาไท, Thai police say more than 200 lèse majesté cases closed in 6 months (ตำรวจไทยอ้างว่าสามารถปิดคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพได้ 200 คดีภายในเวลาหกเดือน), 26 เมษายน 2558

²³ Straits Times, Thailand agency defends mass cyber surveillance (หน่วยงานไทยให้เหตุผลสนับสนุนการสอดแนมทางอินเทอร์เน็ตในวงกว้าง), 12 กุมภาพันธ์ 2558

²⁴ MCOT, Thai ICT Ministry to expand Cyber Scout project (กระทรวงไอซีทีขยายโครงการลูกเสือไซเบอร์), 22 กรกฎาคม 2557

²⁵ Khaosod English, Thai Internet Freedom Threatened by Junta's New Bill, NGO Warns (เอ็นจีโอเตือน ร่าง

พ.ร.บ. ใหม่ของรัฐบาลทหารคุกคามเสรีภาพทางอินเทอร์เน็ต), 22 มกราคม 2558

²⁶ Committee to Protect Journalists, Cyber security bill threatens media freedom in Thailand (ร่าง

พ.ร.บ. ใหม่คุกคามเสรีภาพทางอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย), 22 มกราคม 2558

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้า คสช.ยังแสดงท่าทีว่าวัตถุประสงค์ประการหนึ่งของร่าง พ.ร.บ.ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์คือการปราบปรามเนื้อหาทางอินเทอร์เน็ตที่มีลักษณะหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ²⁷

การจำกัดสิทธิมีลักษณะไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของไทยตามกติกา ICESCR

ในแง่การจำกัดสิทธิในการเข้าร่วมการแสดงออกทางวัฒนธรรม คณะกรรมการ CESCR ระบุในความเห็นทั่วไป ฉบับที่ 21 ว่า รัฐไม่สามารถอ้าง “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม”

เป็นเหตุผลเพื่อละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจำกัดขอบเขตสิทธิได้²⁸

อย่างไรก็ดี เจ้าหน้าที่ไทยหลายท่านอ้างในหลายกรณีว่า การบังคับใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพอย่างเข้มงวด เป็นสิ่งที่จำเป็นเนื่องจากสอดคล้องกับคุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย²⁹

คณะกรรมการ CESCR ยังเน้นย้ำว่า การจำกัดสิทธิเหล่านี้ต้องเป็นไปอย่าง “มีสัดส่วนเหมาะสม” (Proportionate) และต้องเป็นการใช้ “มาตรการจำกัดสิทธิขั้นต่ำสุด” (Least restrictive measures)

ในกรณีที่ต้องจำกัดสิทธิในหลายประการ³⁰

และเป็นที่ชัดเจนว่าประเทศไทยไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ทั้งสองประการได้ เมื่อพิจารณาถึงมาตรการที่ทางการใช้ ทั้งการใช้โทษจำคุกที่รุนแรง การเซ็นเซอร์อย่างกว้างขวาง และการจำกัดการเผยแพร่ความคิดและข้อมูลอย่างเสรี

โดยสิ่งเหล่านี้ล้วนไม่อาจถือว่า “มีสัดส่วนเหมาะสม” ต่อความผิดตามข้อกล่าวหาและไม่สามารถนับว่าเป็นการใช้

“มาตรการจำกัดสิทธิขั้นต่ำสุด” ได้ นอกจากนั้น คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 3/2558

ยังกำหนดให้ความผิดตามกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ อยู่ในประเภทเดียวกับความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ

และความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

ในปัจจุบันกำหนดให้ความผิดตามกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ อยู่ใต้เขตอำนาจของศาลทหาร

ซึ่งทำให้หลักประกันการพิจารณาคดีที่เป็นธรรมอ่อนแอลงเป็นอันมาก³¹

²⁷ ประชาไท, Junta leader admits controversial digital economy bills target lese majeste (หัวหน้ารัฐบาลทหารยอมรับร่าง

พ.ร.บ.เศรษฐกิจดิจิทัลที่สื่อวิจารณ์ว่ามีเป้าหมายจัดการกับปัญหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ), 22 มกราคม 2558

²⁸ คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, ความเห็นทั่วไป ฉบับที่ 21,

สิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม (ข้อ 15, ย่อหน้า 1 (a), ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม), 21 ธันวาคม 2552, UN Doc. E/C.12/GC/21, ย่อหน้า 18

²⁹ ตัวอย่างเช่น คำแถลงของเจ้าหน้าที่ไทย โปรดดู: Straits Times, Thailand agency defends mass cyber surveillance

(หน่วยงานไทยให้เหตุผลสนับสนุนการสอดแนมทางอินเทอร์เน็ตในวงกว้าง), 12 กุมภาพันธ์ 2558; Khaosod English, Thai Junta to Diplomats: Lese

Majeste is 'Cultural Offense' (รัฐบาลทหารบอกนักการทูตว่า การหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเป็น 'การดูหมิ่นทางวัฒนธรรม'), 11 กุมภาพันธ์ 2558;

Thailand Today, "Lèse-majesté": A distinctive Character of Thai Democracy amidst the Global Democratic Movement

("กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ลักษณะเด่นของประชาธิปไตยไทยในท่ามกลางขบวนการประชาธิปไตยโลก) 27 กรกฎาคม 2557 จาก

<http://www.thailandtoday.in.th/monarchy/elibrary/article200>

³⁰ คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, ความเห็นทั่วไป ฉบับที่ 21,

สิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม (ข้อ 15, ย่อหน้า 1 (a), ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม), 21 ธันวาคม 2552, UN Doc. E/C.12/GC/21, ย่อหน้า 19

³¹ ประชาไท, All crimes involving alleged lese majeste, sedition subjected to Military Court: Thai Coup makers (รัฐบาลทหารไทยระบุ ความผิดใด ๆ เกี่ยวกับข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ขบถในราชอาณาจักร ต้องขึ้นศาลทหาร), 25 พฤษภาคม 2557

ประการสุดท้าย ตามความเห็นของคณะกรรมการ CESCPR ประเทศไทยควรแสดงให้เห็นว่ามีความชอบธรรมในการใช้ “มาตรการแบบถดถอย” (Regressive Measures)

ในแง่สิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม³² อย่างไรก็ดี

ประเทศไทยไม่สามารถอธิบายได้ว่าเหตุใดมาตรการดังกล่าวจึงมีความจำเป็น

ที่ผ่านมา มีเพียงการยืนยันว่าความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

เป็นความผิดร้ายแรงที่สร้างความกระทบกระเทือนต่อจิตใจของประชาชนและถือเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล

- ส่งเสริมให้เกิดการอภิปรายได้เถียงอย่างเปิดเผย เป็นอิสระ และเน้นที่การเผยแพร่ความรู้เพื่อการปฏิรูปมาตรา 112
- แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 112 เพื่อตัดโทษจำคุกต่อความผิดที่เกิดจากการใช้สิทธิที่ชอบธรรมที่มีเสรีภาพด้านความเห็นและการแสดงออก
- กำหนดอำนาจในการแจ้งความตามมาตรา 112 ให้เป็นของสำนักพระราชวัง
- ประกันว่าการคุ้มครองสถาบันพระมหากษัตริย์ไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิที่มีเสรีภาพด้านความเห็นและการแสดงออก
- ยกเลิกคำสั่งห้ามวางจำหน่ายสิ่งพิมพ์และวัตถุทางวัฒนธรรมอื่นใด ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย เพื่อประกันให้มีการเผยแพร่ความคิดและข้อมูลอย่างเสรี
- ยุติการเซ็นเซอร์สื่อสิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย
- ให้ปล่อยตัวนางสาวภรณ์ทิพย์ มั่นคง หรือกอล์ฟ และนายปดิวัฒน์ สาทรัมย์ แยม หรือแบงค์ โดยทันทีและอย่างไม่มีเงื่อนไข รวมทั้งบุคคลอื่นที่ถูกจำคุกตามมาตรา 112 เพียงเพราะการใช้สิทธิขั้นพื้นฐานที่จะมีเสรีภาพด้านความเห็นและการแสดงออก
- ยุติการฟ้องคดีตามมาตรา 112 ต่อบุคคลเพียงเพราะการใช้สิทธิขั้นพื้นฐานที่จะมีเสรีภาพด้านความเห็นและการแสดงออก
- ยุติการใช้ศาลทหารพิจารณาคดีต่อพลเรือนที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ
- ยุติการคุกคามรูปแบบใดก็ตามต่อศิลปิน นักศึกษา และนักวิชาการทั้งที่อยู่ในประเทศและที่ลี้ภัยอยู่ในต่างประเทศ
- แก้ไขเพิ่มเติม ร่าง พ.ร.บ.ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ เพื่อประกันว่าการสอดแนมการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นไปภายใต้การกำกับดูแลของศาล
- ประกันว่าการจำกัดสิทธิที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม มีลักษณะสอดคล้องกับพันธกรณีของไทยตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศซึ่งไทยเป็นรัฐภาคี

³² คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, ความเห็นทั่วไป ฉบับที่ 21,

สิทธิของบุคคลทุกคนที่จะได้เข้าร่วมในการแสดงออกทางวัฒนธรรม (ข้อ 15, ย่อหน้า 1 (a), ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม), 21 ธันวาคม 2552, UN Doc. E/C.12/GC/21, ย่อหน้า 46

- ส่งจดหมายเชิญไปยังผู้เสนอรายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเด็นสิทธิทางวัฒนธรรม
ผู้เสนอรายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองเสรีภาพด้านความเห็นและการแสดงออก และคณะทำงานแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการควบคุมตัวโดยพลการ (UN Working Group on Arbitrary Detention)
- ลงนามและให้สัตยาบันรับรองพิธีสารเลือกรับ (Optional Protocol) ของกติกา ICESCR

FIDH ช่วยเปิดตาของท่าน

พิสูจน์ข้อเท็จจริง

ภารกิจสืบสวนและสังเกตการณ์การพิจารณาคดี

FIDH มีกิจกรรมหลากหลาย ตั้งแต่การส่งผู้สังเกตการณ์การพิจารณาคดี ไปถึงการจัดให้มีภารกิจสืบสวนระหว่างประเทศ เราได้พัฒนาขั้นตอนการปฏิบัติที่เข้มแข็งและเป็นกลางในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและความรับผิดชอบ

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานร่วมกับเรา ทำงานในลักษณะเป็นอาสาสมัคร

FIDH มีภารกิจกว่า 1,500 โครงการในมากกว่า 100 ประเทศในช่วง 25 ปีที่ผ่านมา

กิจกรรมเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่ง ที่สร้างความเข้มแข็งให้การรณรงค์เพื่อสร้างกระแสและแรงกดดันของ FIDH

สนับสนุนภาคประชาสังคม

การอบรมและการแลกเปลี่ยน

FIDH จัดกิจกรรมมากมายร่วมกับองค์กรสมาชิกในประเทศต่าง ๆ ที่องค์กรเหล่านั้นตั้งอยู่ โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อช่วยให้นักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนมีบทบาทและศักยภาพ เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในท้องถิ่นของตนเอง

การขับเคลื่อนในประชาคมระหว่างประเทศ

การล็อบบี้อย่างสม่ำเสมอต่อหน่วยงานระหว่างรัฐบาล

FIDH สนับสนุนองค์กรสมาชิกและภาคีระดับประเทศที่ต้องการกดดันหน่วยงานระหว่างรัฐบาล

เราแจ้งข้อมูลให้หน่วยงานระหว่างประเทศทราบเมื่อมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน และส่งคำร้องกรณีต่าง ๆ

ไปยังหน่วยงานเหล่านั้น และ FIDH ยังเข้าร่วมในการพัฒนากลไกทางกฎหมายระหว่างประเทศ

ให้ความรู้และรายงาน

ขับเคลื่อนมติมหาชน

FIDH ให้ความรู้และขับเคลื่อนมติมหาชน โดยผ่านการออกแถลงการณ์ การจัดแถลงข่าว

การออกจดหมายเปิดผนึกถึงทางการ รายงานภารกิจ ข้อเรียกร้องเร่งด่วน จดหมายร้องเรียน การรณรงค์ในรูปแบบต่างๆ

การใช้เว็บไซต์ และวิธีการอื่น FIDH ยังพยายามใช้ประโยชน์จากช่องทางการสื่อสารทุกรูปแบบอย่างเต็มที่

เพื่อให้สังคมตระหนักถึงปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นด้วยการสนับสนุนจาก Irish Aid แต่เนื้อหาของรายงานเป็นความรับผิดชอบเฉพาะของ FIDH และไม่อาจอ้างได้ว่าสะท้อนถึงจุดยืนของ Irish Aid

FIDH - International Federation for Human Rights
17, passage de la Main-d'Or - 75011 Paris - France
CCP Paris : 76 76 Z
โทรศัพท์ (33-1) 43 55 25 18 / โทรสาร (33-1) 43 55 18 80
www.fidh.org

ผู้อำนวยการสิ่งพิมพ์: Karim Lahidji
บรรณาธิการ: Antoine Bernard
ผู้เขียน: FIDH
ผู้ออกแบบ: CBT

Imprimerie de la FIDH - Dépôt légal juin 2015 - FIDH (English ed.) ISSN 2225-1804 - Fichier informatique conforme à la loi du 6 janvier 1978 (Déclaration N°330 675)

FIDH เป็นตัวแทนของหน่วยงานสิทธิมนุษยชน 178 แห่งในห้าทวีป

ข้อ 6 ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการยอมรับทุกแห่งหนว่าเป็นบุคคลตามกฎหมาย ข้อ 7
ทุกคนเสมอภาคกันตามกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมายเท่าเทียมกัน
โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันจากการเลือกปฏิบัติใด
อันเป็นการล่วงละเมิดปฏิญญานี้ และจากการยุยงให้มีการเลือกปฏิบัติดังกล่าว ข้อ 8
ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาอันมีประสิทธิผลจากศาลที่มีอำนาจแห่งรัฐ ต่อการกระทำอันล่วงละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐาน
ซึ่งตนได้รับตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ข้อ 9 บุคคลใดจะถูกจับกุม กักขัง หรือเนรเทศตามอำเภอใจไม่ได้ ข้อ 10
ทุกคนย่อมมีสิทธิในความเสมอภาคอย่างเต็มที่ในการได้รับการพิจารณาดีที่เป็นธรรมและเปิดเผยจากศาลที่อิสระและไม่
ลำเอียง ในการพิจารณากำหนดสิทธิและหน้าที่ของตนและข้อกล่าวหาอาญาใดต่อตน ข้อ 11 (1)
ทุกคนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา มีสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามี
ความผิดตามกฎหมายในการพิจารณาคดีที่เปิดเผย ซึ่งตนได้รับหลักประกันที่จำเป็นทั้งปวงสำหรับการต่อสู้คดี

เกี่ยวกับ FIDH

FIDH ปฏิบัติการเพื่อคุ้มครองผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน ป้องกันการละเมิด และกดดันให้นำนั้ตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

อำนาจหน้าที่ที่กว้างขวาง

FIDH ทำงานโดยเคารพต่อสิทธิทุกประการที่กำหนดไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ทั้งสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ตลอดจนสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ขบวนการเคลื่อนไหวระดับสากล

FIDH ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2465 และในปัจจุบันมีองค์กรสมาชิก 178 แห่งในมากกว่า 100 ประเทศทั่วโลก FIDH ช่วยประสานงานและสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรเหล่านี้ และช่วยให้งานของพวกเขาเป็นที่รับรู้ในระดับสากล

หน่วยงานอิสระ

FIDH และองค์กรสมาชิกไม่มีส่วนเชื่อมโยงกับพรรคการเมืองหรือศาสนาใด และเป็นอิสระจากทุกรัฐบาล

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์กรสมาชิก 178 แห่งของ FIDH โปรดดู www.fidh.org